

Рекомендації щодо підготовки проектів рішень органів місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та зборів

Відповідно до вимог статті 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) **місцеві ради обов'язково устанавлюють єдиний податок та податок на майно** (в частині транспортного податку та плати за землю, крім земельного податку за лісові землі), а також в межах повноважень, визначених ПКУ, **вирішують питання** відповідно до вимог цього Кодексу **щодо встановлення податку на майно** (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору та земельного податку за лісові землі.

Відповідно до вимог пункту 10.4 статті 10 ПКУ, **установлення місцевих податків та зборів, не передбачених ПКУ, забороняється.**

Сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень **приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів** (п. 12.3 ст.12 ПКУ).

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Водночас за результатами аналізу проектів регуляторних актів про встановлення місцевих податків та зборів, що надходять до Державної регуляторної служби України, встановлено, що проекти рішень не у повній мірі узгоджуються із вимогами ПКУ.

Отже, рекомендуємо під час підготовки проектів рішень про встановлення місцевих податків та зборів:

- **визначати усі обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору (пп. 12.3.2 п. 12.3 ст. 12 ПКУ);**
- **не встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (пп. 12.3.7 п. 12.3 ст. 12 ПКУ);**
- **встановлювати фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць (п. 293.2 ст. 293 ПКУ);**
- **звернути увагу на те, що ставки для платників єдиного податку третьої та четвертої груп встановлені нормами ПКУ і не потребують додаткового врегулювання рішеннями місцевих рад (ст. 293 ПКУ);**
- **дотримуватися вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ в частині об'єктів, що не є об'єктами оподаткування при встановленні ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;**
- **враховувати при встановленні пільг з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки те, що пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для**

фізичних осіб визначаються **виходячи з їх майнового стану та рівня доходів, а пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування** (пп. 266.4.2 п. 266.4 ст. 266 ПКУ);

- **встановлювати ставки земельного податку у межах граничних розмірів**, встановлених статтею 274 (для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) та статтею 277 ПКУ (для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено);

- **дотримуватися вимог статті 282 ПКУ**, якою визначений перелік пільг щодо сплати земельного податку для юридичних осіб **та статті 283 ПКУ**, якою визначений перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Також звертаємо увагу розробників на необхідності дотримання вимог **Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта**, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) при розробці проектів регуляторних актів.

Державна регуляторна служба України